

omtalt, med hvor mange Decimaler Maalingen skal foregaae. Seg maa gjøre opmærksom paa, at det, hvorpaa det kommer an, netop er, at der maales rigtigt, og at Maalet nøjagtigt optages; det er derpaa, der maa lægges Vægt ved Bestemmelsen af, hvorvidt hele Resultatet bliver rigtigt. Seg troer, at der burde have staaet, at Maalet tages med to Decimaler, skjøndt jeg erkjender, at det kan være vanskeligt nok at tage disse Maal nøjagtigt i $\frac{1}{100}$ af en Fod, det vil sige $\frac{1}{40}$ af en Tomme; men naar man ikke tager Maalene med sliq Nøjagtighed, troer jeg rigtignok, det bliver langt urimeligere i § 9 at fastsætte, at enhver Maaling skal beregnes nøjagtigt paa $\frac{1}{100}$ Tons, det vil sige paa enkelte Cubiffod; det forekommer mig, at der havde været den allerførste Grund til kun at udtrykke det endelige Maal i hele Tons, eller i det Mindste kun i $\frac{1}{10}$ Tons.

— I § 6, som overhovedet i hele Loven, staaer der ligeledes: „Det samlede Indhold af disse Rum giver, divideret med 91,59, Skibets Total-Drægtighed.“ Det er en meget høi Grad af Nøjagtighed, at man skal dividere med 91,59, og det vilde rigtignok forekomme mig mere naturligt at sætte 91,6, hvis man ikke, — hvad jeg troer vilde være fuldkomment nøjagtigt — vilde gaae til 92. Hvis man istedetfor 91,59 sætter 91,6, vilde man nemlig ikke faae en større Forskjel i Resultatet end $\frac{1}{10000}$ af det Hele, det vil sige paa et Skib af 2,000 Tons Drægtighed, — hvilket vistnok er et meget stort Skib —, en Forskjel af $\frac{1}{5}$ Tons, og jeg troer, at Enhver vil erkjende, at det ved et sliq Skib er aldeles ligegyldigt, om Resultatet gives saa meget større eller mindre. Seg skal ogsaa her tillade mig at nævne, at man, naar Drægtigheden af et saadant Skib skal angives i enkelte Cubiffod, som Loven siger, ikke burde være bleven staaende ved det nævnte Tal, men man burde da have taget den sidste Decimal med, thi det rigtige Forholdstal er 91,591. Seg skal imidlertid, som jeg før bemærkede, ikke stille noget Endringsforslag i denne Retning, hvis ellers ikke saadanne skulde blive stilled.

Schonheyder: Seg vil kun gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuzen)

ønskede at oplyse mig om. Det var mig naturligtvis ikke ubekendt, at Grunden til, at disse mange Detailbestemmelser om, hvorledes Maalingen skulde foretages, ene og alene ere komne ind i Loven af Hensyn til, at man ønskede, at adoptere det engelske System, og jeg troer at det havde været meget ønskeligere, om man kunde have undgaaet det; men jeg har kun henpeget paa, at jeg fandt det i allerhøjeste Grad inconsequant at give saa nøjagtige Bestemmelser for en Deel af Maalingen, og derimod give Overtolbestyrelsen aldeles frie Hænder i et andet Stykke af samme Maaling. Seg kan ikke indsee, at man, naar det i den første Deel af Bestemmelserne om Maalingen tydeligt fremtræder, at det er den engelske Lov, man slutter sig til, idet der overalt i Parenthes er angivet engelske Fod, Cubiffod og Tons, da skulde genere sig for ligefrem i Stk. F at sige: Vi slutte os ogsaa i denne Henseende til den engelske Lovgivning. Hvad § 7 angaaer, da maa jeg bemærke, at der i denne findes den vage Bestemmelse, at Divisorerne ere satte til mellem 110 og 160. Ogsaa her havde det naturligvis været heldigere, om man kunde have undgaaet alle Detailbestemmelser. Der er den samme Grund for mig til Anke ved denne Paragraph, som ved den foregaaende, nemlig, at jeg finder det inconsequant, naar man gjør nøjagtige Bestemmelser for en Deel af Maalingen, da at give en langt ringere Nøjagtighedsgrændse for andre. Man kan vel sige om disse Divisorer, der ere indsatte i den oprindelige Lov, at de ikke ere aldeles sikre, men de ere Resultatet af en stor Mængde Erfaringer og vilde vistnok vise sig fuldkommen paalidelige. Seg troer derfor ikke, at der i den nærmeste Fremtid vil være nogen Grund til at foretage Forandringer i dem; de kunde vistnok gjerne være blevene staaende; men jeg skal imidlertid ikke videre insistere derpaa. Hvad angaaer de Bemærkninger, der ere fremsatte af min ærede Sidemand fra Odense (Ernst), saa er det ganske vist, at disse Drøfter 91,59 see uheldigt ud i en Lov; og det er en Selvfølge, at man hellere havde taget det fulde Tal 92 f. Ex. Det er naturligvis kun kommet ind, for at man, ved at eftergaae Beregningen i England, skulde komme til det Resultat, at vort